

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ І НАУКИ

Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю

(м. Харків, 8 квітня 2021 року)

ХНМУ
Харків
2021

Редакційна колегія:

В.А. Капустник, В.Д. Марковський, В.В. М'ясоєдов, І.В. Лещина, І.В. Завгородній,
А.О. Ніколаєва, І.В. Корнейко, К.В. Волошко, П.Д. Перцев.

А43 Актуальні проблеми вищої медичної освіти і науки: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Харків, 8 квітня 2021 р.) / ред. кол.: В.А. Капустник, В.Д. Марковський, В.В. М'ясоєдов та ін. – Харків : ХНМУ, 2021. – 205 с.

<i>Shevchenko O.S., Hovardovska O.O., Pohorielova O.O., Malakhova D.O.</i> BLENDED LEARNING EFFECTIVENESS: THE STUDENTS' ASSESSMENT	195
<i>Шелемей О.П.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ЗРІЛОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ	196
<i>Шепітько В.І., Якушко О.С., Борута Н.В., Стецук Є.В., Вільхова О.В., Скотаренко Т.А., Рудь М.В.</i> ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА КАФЕДРІ ГІСТОЛОГІЇ, ЦИТОЛОГІЇ ТА ЕМБРІОЛОГІЇ	197
<i>Штанюк Є.А., Коваленко Т.І.</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ ІМ. ПРОФ. Д. П. ГРИНЬОВА	198
<i>Щербатюк Н.Ю.</i> ОВОЛОДІННЯ ПРАКТИЧНИМИ НАВИКАМИ ПРИ ВИВЧЕННІ ПЕДІАТРІЇ	200
<i>Юрко К.В., Соломенник Г.О., Меркулова Н.Ф., Могиленець О.І., Терьошин В.А., Гаврилов А.В.</i> ЕХІНОКОКОЗ ПЕЧІНКИ: СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ДІАГНОСТИКУ ТА ЛІКУВАННЯ	201
<i>Юрко К.В., Соломенник Г.О., Бондар О.Є., Винокурова О.М.</i> ФУЛЬМІНАНТНИЙ ГЕПАТИТ У ПРАКТИЦІ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ	202
<i>Янішен І.В., Перешивайлова І.О., Дюдіна І.Л., Томілін В.Г., Погоріла А.В.</i> ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ В МЕДИЧНИХ ВНЗ	204

ним способом поліпшення процесу навчання. Це неоднозначний процес зміни ставлення особистості, як до окремого предмету вивчення, так і до всього навчального процесу. Мотивація є головною рушійною силою в поведінці і діяльності людини, в тому числі, і в процесі формування майбутнього професіонала [2, 3].

Одним із основних завдань, що постає перед викладачами вищої школи, є формування у здобувачів освіти стійкої мотивації до навчання, що допоможе їм визначитися професійно та стати кваліфікованими спеціалістами [4]. Особливо складним це завдання є для викладачів, що спілкуються з першокурсниками.

Викладачами кафедри гістології, цитології та ембріології використовується ряд способів підвищення мотивації.

Найпершим і найдієвішим є зацікавленість здобувачів освіти предметом, що вивчається. Програма з гістології побудована за принципом від простого до складного, від цитології до загальної та спеціальної гістології. Це допомагає створити дієвий місток між знаннями, отриманими у школі та вузі. На кожному занятті приділяється увага значущості предмета для подальшого навчання у медичному вузі та майбутньої професії, а також його практичній спрямованості.

Другим способом є вироблення практичних вмінь та навичок, що полягає у роботі з мікроскопом та розгляді мікропрепаратів. Це дає змогу використати отримані здобувачами освіти знання на практиці.

Третій спосіб базується на прояві поваги у спілкуванні. Адже, дуже важливо, щоб здобувач в особі викладача бачив наставника та куратора.

Причини, що спонукають до навчання можуть бути різні. Головна мета викладача вищої школи є сформувані у процесі навчання глибоку професійну спрямованість у здобувачів.

Висновки:

1. Вироблення позитивної мотивації у здобувачів освіти є запорукою успішного навчання та важливим прогностичним чинником задоволеністю професією у майбутньому.

2. Для активізації роботи здобувача освіти потрібно, щоб завдання, які ставляться перед ним під час навчальної діяльності, були зрозумілі та внутрішньо прийняті ним, тобто придбали особливу значимість, стали внутрішньою рушійною силою.

Література

1. Бичко М. В. Мотиваційні аспекти навчальної взаємодії зі студентами–першокурсниками при вивченні дисципліни «Медична та біологічна фізика» / М.В. Бичко // Актуальні проблеми сучасної вищої медичної освіти в Україні : матеріали навч.-наук. конференції з міжнародною участю, 21 березня 2019 р. – Полтава, 2019. – С.14–16.

2. Білик Я.С. Психологія мотивації та готовності студентів до професійної діяльності в інноваційному середовищі / Я.С. Білик // Актуальні проблеми сучасної вищої медичної освіти: національний досвід та світовий вимір : тези доповідей навч.-метод. конференції, 7 лютого 2019 року. – Вінниця, 2019. – С. 14–16

3. Стародубцева В. К. Мотивация студентов к обучению / В.К. Стародубцева // Современные проблемы науки и образования. – 2014. – № 6. – С. 432.

4. Мотиваційна готовність студентів першого курсу до навчання у медичному вузі / В.І. Шепітько, Г. А. Єрошенко, С. М. Білаш [та ін.] // Світ медицини та біології. – 2015. – № 3 (52). – С. 169–172.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ ІМ. ПРОФ. Д. П. ГРИНЬОВА

Штанюк Є.А., Коваленко Т.І.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Ми живемо в часи інтернетних технологій та наявності різноманітних гаджетів. Навчання в вищій школі не стоїть на місці. Є багато можливостей для здобувачів освіти в отриманні та поглибленні своїх знань. Пандемія COVID -19 продовжується з 2019 року, і викладачі дуже швидко почали опановувати і працювати, удосконалюючи свої навички, на дистанційних платформах навчання. Вища школа повинна задовольняти потреби студентів щодо відповідного рівня освіти.

Тема впровадження сучасних інформаційних технологій, включаючи дистанційне навчання, була уже актуальною на початку двохтисячних років. Дистанційне навчання подавалося в якості високоефективного напрямку вдосконалення методології вищої школи [1]. Важливе місце

в ньому посідає децентралізація освіти, коли отримати медичну освіту або медичну допомогу можуть особи різного соціального статусу незалежно від місця проживання [2]. Так, безумовно, є плюси дистанційного навчання. Це гнучкість самого процесу, використання сучасних технологій, освоєння нової ролі викладача в ролі координатора процесу, самоконтроль знань, отримання освіти здобувачами з обмеженими фізичними можливостями. Також є і недоліки – ускладнення контакту викладача зі студентом, відсутність спілкуванні поміж студентами та інше [3, 4].

Основна частина. Пандемія COVID-19 продовжується, і ми знову перейшли на платформи дистанційного навчання. Хочемо звернути увагу на те, що є багато незручностей такого навчання.

По-перше, студенти не завжди вказують своє ім'я на аватарці. Дуже незручно звіряти такого студента зі списком, який ми маємо. Часто у здобувача медичної освіти не працює мікрофон або не включається камера. Хочеться контактувати зі студентом, бачачи його на екрані. Ми як викладачі показуємо своїм прикладом, що потрібно вмикати камеру.

По-друге, є такі студенти, які не реагують на прохання включити камеру, на початку заняття відмічаються про свою присутність голосом, а потім до них «не достукатися».

Недоліками є і переривчастий інтернет-зв'язок, відсутність камери у студента, робота з телефону і пов'язані з цим незручності тощо.

Що ми впроваджуємо на своїх заняттях. По-перше, просимо при відповіді на запитання, або при виклику викладача обов'язково вмикати камеру і потім відповідати. Увага студентів триває 15 хвилин, тому важливо кожні 15 хвилин змінювати тактику викладання та співпраці з ними.

Так, наприклад, на заняттях ми спочатку знайомимо студентів з темою, починаємо пояснювати матеріал і періодично проводимо опит та обговорення. Спочатку відповідають ті, хто хоче, потім запитуємо за списком.

Час від часу міняємо тактику викладання, проводимо опитування кожного студента, вивчаючи «кроківські» завдання. Під час відповіді ставимо додаткові питання по темі. Так можливо краще оцінити знання студента. Обов'язково в кінці кожного заняття студенти проходять письмове тестування.

Висновок. Отже, на початку дистанційного навчання потрібно проговорити правила поведінки, оцінювання на онлайн-заняттях.

Необхідно час від часу під час заняття привертати увагу студента до себе як до викладача. Обов'язковим правилом присутності студента повинна бути увімкнена камера. Є контроль присутності не тільки на початку заняття, а й всередині або в кінці. Треба проявляти свої професійні здібності педагога, психолога, особисті якості, щоб привертати увагу здобувачів до освітнього процесу та зацікавлювати їх.

Література

1. Підкасистий П. І. Комп'ютерні технології в системі дистанційного навчання / П. І. Підкасистий, О. Б. Тищенко // Педагогіка. – 2000. – № 5. – С. 7–12.

2. Вороненко Ю. В. Реформування системи медичної освіти в світлі концепції «суспільство знань» / Ю. В. Вороненко, О. П. Мінцер // український медичний часопис. – 2006. – № 1 (51). – С. 6–13.

3. Дівнич Т. Я. Дистанційна форма навчання у вищому навчальному закладі як одна із технологій організації навчального процесу [Електронний ресурс] / Т. Я. Дівнич // Вісник проблем біології і медицини. – 2015. – Вип. 1 (117). – С. 66–69. –

Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/jpdf/Vpbm_2015_1_13.pdf.

4. Дащук А. М. Дистанційна форма навчання на післядипломному етапі підготовки лікарів: реалії та перспективи / А. М. Дащук, Н. О. Пустова // Досягнення і перспективи впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих медичних (фармацевтичному) навчальних закладах України : матеріали Всеукраїнської навчально-наукової конференції з міжнародною участю, присвяченої 160-річчю з дня народження І. Я. Горбачевського (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференцзв'язку), Тернопіль, 15–16 травня 2014 р. – Тернопіль : ТДМУ, 2014. – Т. 2. – С. 423–425.